

# La cançó de l'enfadós

written by Fredi Bentanachs | 19 d'abril de 2018

D'ençà de l'aclaparadora victòria del 21D que estem anant enrere com els crancs. Ens havien dit que era el referèndum pactat i que el guany del bloc republicà retornaria el M.H.Sr. Puigdemont i de nou tenir la República legitimada a les urnes. La victòria de JxC, ERC i CUP amb 70 escons amb tupinada espanyolista inclosa i robatori de vots per correu com sempre, era inapel·lable. Tots els grups espanyols junts més els comuns tenen un diputat menys que la suma de JxC, ERC i encara s'hi han de sumar els quatre de la CUP.

Doncs no, passats gairebé quatre mesos, el pànic ha entrat en escena. L'autonomisme galopant d'algun sector del PDeCAT, Pascal, Vila i Mas al capdavant, s'ha rendit al 155 tot demanant perdó. No és gaire rellevant, car tenen poc pes dins JxC. La sorpresa (per alguns temudament esperada) ha saltat de la direcció d'ERC, que tenien tan coll avall que el 21D eixirien victoriosos que no han superat encara llur frustració autonòmica. Façana independentista per fora per governar l'autonomia per dins, i amb l'excusa d'eixamplar la base, en espera que s'oblidin del 155 a canvi de domesticar el republicanisme creixent. No cal dir que ni els ha sortit bé ni els sortirà bé, això sí, s'ha aconseguit el despertar de la ingenuïtat popular, els CDR han forjat la màquina de *Som República* i han dignificat de nou l'1 d'octubre èpic del poble.

L'excepció al discurs acovardit és la CUP i la gent del M.H. Sr. Puigdemont que aguanten la flama, conjuntament amb el suport dels CDR i l'ANC són els principals aliats.

Un altre error, i aquest ja ve de lluny, és idolatrar amb escreix una Europa idíl·lica que mai ha existit. Si ens estiméssim més a nosaltres mateixos, diríem i faríem nostres els mots de Pau Casals a l'ONU, Catalunya és a Europa la

civilització i la cultura, la resta, pobles bàrbars per civilitzar, ja que abans fins i tot que Anglaterra, al Principat de Catalunya ja teníem Parlament. El bressol d'Europa fou Grècia, Roma i Catalunya, la resta eren bàrbars, gots, normands, saquejadors de civilitzacions. Això és, segur, un tan exagerat, però l'autoestima és el que empeny els pobles a la victòria. Aquesta estima a la catalanitat de la civilització és la que ens manca a l'hora de mirar de fit a fit l'esdevenidor sense aclucar els ulls.

Tornant als temps presents i als fets més propers, considero que els partits del Parlament que es pensin que demanant perdó i intentant amagar l'1 d'octubre i la República proclamada assoliran res, estan no només errats sinó que traeixen el mandat popular. El 155 se'l venç amb la República i donant sortida al vot del poble: investint de nou al M.H. Sr. Carles Puigdemont i Casamajor.